

▲ Twee kinderen in een speelkamer in de nieuwste CityKids. FOTO JAN KOK

Tientallen patiëntjes kunnen terecht in nieuwste vestiging van CityKids

Patiëntjes tot 12 jaar met een verstandelijke beperking, chronische ziekte of die een intensieve medische behandeling nodig hebben, kunnen in Capelle terecht. CityKids opende er gisteren de nieuwste vestiging.

Eva de Graaff

Capelle aan den IJssel

„En dit is ook de grootste vestiging van CityKids”, zegt directeur Maritza Russel trots, terwijl ze door de gangen wandelt van het opgeknapt pand aan de Rivium Oostlaan. Deze vestiging van CityKids, een medische kindzorginstelling voor kinderen met een ernstige verstandelijke beperking of chronische ziekte, heeft acht groepen. Andere vestigingen (Rot-

terdam, Barendrecht, Den Haag en Delft) werken met drie á vier groepen. Iedere groep bestaat uit ongeveer acht patiëntjes die er voor dagbesteding komen.

De ruimte van iedere groep heeft iets weg van een klaslokaal van de basisschool: tekeningen en het alfabet hangen aan de muren. Op de gang een ‘tovertafel’: vanuit het plafond worden spelletjes op de vloer geprojecteerd. Verderop in de hal is de ‘snoezelkamer’, een ruimte waar rustgevende muziek klinkt, beelden op de muur worden geprojecteerd en een waterbed staat om te ‘chillen’, zoals Russel het noemt. Direct naast de rustgevende kamer is een ‘klim en klauter’-kamer. „Sommige kinderen moeten hun frustratie kwijt”, weet Russel. In deze ruimte is alles

(vloer, muren, speelgoed) van kussens gemaakt. „Zo doen ze zichzelf geen pijn.”

Ze leren hier zelfredzaam te worden en zichzelf te ontwikkelen, zegt Lindsey Hobé, teamcoördinator. „Iedere groep heeft een eigen programma.” Want structuur hebben ze nodig, volgens Hobé. „Het is voor kindjes met autisme fijn om regelmaat te hebben. En om hetzelfde personeel voor een bepaalde groep te hebben, ze houden niet van vreemde gezichten.”

De individuele zorg van CityKids maakt het volgens haar laagdrempelig. „De ene heeft meer moeite met de grove motoriek (zitten, lopen), terwijl de ander zich nauwelijks kan concentreren. We kijken heel gericht naar ieder kind.”